

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522010059
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8522010059.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 26. septembra 2022 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému V. R. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný V. R., nar. XX.X.XXXX v B., trvale bytom K. XXX, okres Sobrance,

je vinný, že

dňa 2.1.2022 v čase okolo 09:00 hod. pod vplyvom alkoholu v množstve najmenej 0,75 mg etanolu na liter vydychnutého vzduchu, čo predstavuje 1,56 promile alkoholu v krvi, viedol osobné motorové vozidlo zn. M. Y., evidenčné číslo SO XXX AX, po ceste I/68 v obci Ľubotín, okres Stará Ľubovňa, smerom od Starej Ľubovne na Lipany, pričom na odstavnej ploche v blízkosti parkoviska oproti kostolu na ul. Hlavnej v obci Ľubotín bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Ľubotín,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 7 /sedem/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 70 /sedemdesiat/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podala dňa 10.3.2022 tunajšiemu súdu obžalobu na V. R. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktorého sa podľa obžaloby obžalovaný mal dopustiť tak, že „dňa 2.1.2022 v čase okolo 9:00 hod. pod vplyvom alkoholu v množstve 0,75 mg na liter vydychnutého vzduchu, čo predstavuje 1,56 promile alkoholu v krvi, viedol osobné motorové vozidlo zn. M. Y., EČ: SO XXX AX po ceste I/68 v obci Ľubotín, okres Stará Ľubovňa, smerom od Starej Ľubovne na Lipany, pričom na odstavnej ploche v blízkosti parkoviska oproti kostolu na ul. Hlavnej v obci Ľubotín bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Ľubotín“.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, ktorého sa obžalovaný nezúčastnil, pričom jeho neprítomnosť ospravedlnil jeho obhajca s poukazom na to, že obžalovaný nebol uvoľnený z práce. Obžalovaný nežiadal o odročenie hlavného pojednávania a jeho vykonanie v jeho prítomnosti, pričom súdu boli preukázané podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti podľa príslušných ustanovení § 252 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) a aj s ohľadom na v tomto smere súhlasné vyjadrenia prítomnej prokurátorky a obhajcu obžalovaného, súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného. Po prednesení obžaloby prokurátorkou na hlavnom pojednávaní, obhajca obžalovaného v stanovisku k nej neuviedol výhrady, poukázal na súhlas so skutkovým stavom aj s právnym posúdením skutku uvedeného v obžalobe a uviedol, že nešlo o jazdenie priamo pod vplyvom alkoholu, teda priamo po jeho požití, ale o zbytkový alkohol, pričom poukázal na to, že obžalovaný vyjadruje ľútosť nad stíhaným skutkom. Vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní súd nevykonal postup podľa § 257 Tr. por..

Následne súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie:

- podľa § 258 ods. 4 Tr. por. čítaním zápisnice o výpovedi obžalovaného v prípravnom konaní, t.j. zápisnicu o výsluchu obvineného z 3.1.2022 z č. I. 18 až 20 spisu;
- podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. por. dokazovanie namiesto výsluchu svedkov čítaním zápisníc o výpovediach svedkov V.. V. M. zo dňa 3.1.2022 z č. I. 22 až 23 spisu a V.. W. S. zo dňa 3.1.2022 z č. I. 24 až 25 spisu;
- podľa § 269 Tr. por. čítaním listinných dôkazov, ako sú podrobne uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 26.9.2022, a to vrátane listinných dôkazov z pripojených spisov OS Michalovce sp. zn. 0T/264/2021 a sp. zn. 0T/11/2013, taktiež z pripojeného spisu ŠTS v Pezinku sp. zn. PK-2T/31/2013, ako aj listiny predloženej na hlavnom pojednávaní obhajcom obžalovaného.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, vyhodnotiac ich jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., a to tak, ako je to uvedené v skutkovej vete vo výrokovvej časti tohto rozsudku, nakoľko preukázateľne dňa 2.1.2022 viedol ako vodič osobné motorové vozidlo, a to pod vplyvom alkoholu v množstve najmenej 0,75 mg na liter vydychnutého vzduchu, čo predstavuje 1,56 promile alkoholu v krvi, pričom z medicínskeho hľadiska, akceptovaného slovenskou trestnoprávnou praxou, je v zásade stavom vylučujúcim spôsobilosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo, ak hladina alkoholu v jeho krvi presiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, t.j. hladinu 1 promile alkoholu v krvi.

Skutočnosti preukazujúce spáchanie stíhaného trestného činu vyplývajú jednak z prečítanej výpovede obžalovaného z prípravného konania, kde v zásade spáchanie trestného činu (vyhodnotiac celý obsah danej výpovede komplexne) priznal; zároveň ako z jeho uvedenej výpovede vyplýva, v deň predchádzajúci spáchaniu skutku, t.j. 1.1.2022, popíjal s priateľmi, a to v Zázrivej, kde večer pil vodku 40 % a tiež šampanské, presné množstvo uviesť nevedel, avšak popíjal do polnoci, následne 2.1.2022 vstával o 06:00 hod., cítil sa dobre, niečo zjedol a išiel domov do Koromle, pričom po ceste bol zastavený príslušníkmi PZ v Ľubotíne, kde bol podrobený dychovej skúške s výsledkom zistenia alkoholu 0,75 mg/l a ďalšej s výsledkom 0,72 mg/l; uviedol, že vo vozidle bol sám.

Spáchanie trestnej činnosti obžalovaným je preukazované i prečítanými výpoveďami svedkov V.. M. a V.. S., z ktorých výpovedí zhodne vyplynulo, že vozidlo vedené obžalovaným dňa 2.1.2022 zastavili v rámci výkonu ich služby ako príslušníkov PZ, pričom zistili totožnosť vodiča - teda obžalovaného, ktorého následne podrobili opakovanému dychovej skúške, ktorých výsledok bol v oboch prípadoch pozitívny na prítomnosť alkoholu, a to pri prvej 0,75 mg/l v dychu a v druhom prípade 0,72 mg/l v dychu - uvedené zistené hodnoty sú zaznamenané i vytlačenými zápismi o dychových skúškach z prístroja použitého na ich vykonanie (viď č.I. 29 spisu). Zároveň zápismi o dychových skúškach vykonaných u obžalovaného

dňa 2.1.2022 v čase 09:51:18 hod., v čase 10:13:38 hod. a 10:30:26 hod. (č.l. 30 a 31 spisu), ako aj z výsledkov toxikologického vyšetrenia jeho krvi vykonaného 2.1.2022 s odberom o 11:25 hod. (viď žiadamka na č.l. 41 spisu, výsledky vyšetrenia pripojené k č.l. 42 spisu a lekársku správu na č.l. 43 spisu) je preukázané, že v stave vylučujúcom spôsobilosť na vykonávanie činnosti spočívajúcej vo vedení vozidla sa obžalovaný nachádzal ešte i v čase vykonania uvedených úkonov, pričom výsledky týchto vyšetrení v súhrne preukazujú dokonca, že hladina prítomnosti alkoholu v organizme obžalovaného dokonca ešte stúpala oproti výsledku prvej opakovanej dychovej skúšky, vykonanej na samotnom mieste kde bol obžalovaný svedkami M. a S. zastavený (viď zápisy na č.l. 30 spisu, potom síce poslednou dychovou skúškou bol zistený mierny pokles - zápis č.l. 31 spisu, avšak následne toxikologickým vyšetrením krvi obžalovaného, odobratej 2.1.2022 o 11:25 hod., bol zistený výsledok až 1,72 promile alkoholu v krvi /kde pre úplnosť treba poznamenať, že uvádzané referenčné hodnoty na výsledku vyšetrenia - pripojený k č.l. 42 spisu - nie sú hodnotami možnej odchýlky, ale ide o hodnoty v medicínskej praxi považované za akceptovateľné, teda nie patologické/).

Teda na základe vyššie uvedených skutočností mal súd preukázané, že k spáchaniu stíhaného skutku došlo, že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý ním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pričom obžalovaný je za tento skutok trestne zodpovedný (nakoľko dokazovaním nebola zistená žiadna skutočnosť, v dôsledku ktorej by bolo možné prijať záver o vylúčení jeho trestnej zodpovednosti) a trestnosť uvedeného skutku nezanikla.

Preto súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorý obžalovaný spáchal ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, súd, majúci preukázanú vinu obžalovaného, pri rozhodovaní o druhu a výške trestu, postupujúc podľa § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 6 Tr. zák. dospel k záveru, že pre náležité dosiahnutie účelu trestu, zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným ako páchatelom tým, že mu bude zabránené v páchaní ďalšej, osobitne druhovo totožnej trestnej činnosti, za účelom vytvorenia podmienok na jeho výchovu k vedeniu riadneho života a k súčasnému odradeniu iných od páchania trestných činov, osobitne takéhoto druhu, vrátane vyjadrenia morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou, je potrebné obžalovanému uložiť jednak trest odňatia slobody, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

V predmetnej veci sa obžalovaný dopustil úmyselného trestného činu, navyše v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. OT/264/2021, kde trestným rozkazom zo dňa 18.11.2021, právoplatným 18.11.2021, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky, ktorého výkon mu bol podmienne odložený a určená bola skúšobná doba na 4 roky. Teda ani nie po dvoch mesiacoch od začatia jej plynutia, od dania mu uvedenej možnosti preukázať nápravu v správaní už pod hrozbou toho, že v opačnom prípade môže nastať situácia, že uvedený uložený trest bude musieť vykonať, spáchal obžalovaný opäť trestný čin, a to úmyselný, pričom nemožno prehliadať povahu tu spáchaného trestného činu, viac než vysokú rizikovosť takéhoto konania vo vzťahu k možnému ohrozeniu života alebo zdravia ľudí, či spôsobenia značnej škody na majetku, kde v zásade len súhra objektívne daných, od vôle páchatel'a v zásade nezávislých priaznivých okolností počas vedenia vozidla v stave vylučujúcom spôsobilosť, privodenom vplyvom návykovej látky, samotným situáciám v dôsledku ktorých by aj reálne mohlo dôjsť k následkom na zdraví, živote ľudí, či škode na majetku, ako tak zabraňuje.

Takúto trestnú činnosť nie je nijako možné bagatelizovať ani s ohľadom na v zásade (a to oproti niektorým iným trestným činom, ktorých následky, resp. v dôsledku ktorých vzniknuté následky pritom možno v určitých prípadoch napraviť aj podstatne ľahšie) „jemnú“ trestnú sadzbu trestu odňatia slobody ustanovenú v § 289 ods. 1 Tr. zák.. Absolútne sa nemôže súd stotožniť ani s názorom, na obranu obžalovaného prezentovaným jeho obhajcom, o tom, že nešlo o vedenie vozidla priamo po požití alkoholu, ale o „zbytkový“ alkohol. U obžalovaného bol jednoznačne preukázaný v čase vedenia vozidla stav vylučujúci spôsobilosť na vykonávanie takej činnosti. Sám obžalovaný pri výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že v predchádzajúci večer, pred vedením vozidla, popíjal na chate, pričom z výpovede vyplýva, že išlo o požívanie viacerých druhov alkoholu, vodky 40 % a šampanského, a to do polnoci,

následne už o 06:00 hod. ráno vstal, niečo zjedol a vyrazil na cestu domov z dotknutého miesta, teda zo Zázrivej do Koromle, teda jednoznačne vo viac než krátkej dobe po ukončení požívania alkoholických nápojov, pričom nemožno, už vzhľadom na výsledky zistenia množstva alkoholu v jeho organizme ešte v čase po jeho zastavení hliadkou PZ v obci Ľubotín akceptovať tvrdenia, že sa pred jazdou cítil dobre, resp. necítil sa opito, nemožno danú situáciu bagatelizovať ľudovou barličkou „zbytkového“ alkoholu (nepochybne by celá situácia bola podstatne zaujímavejšia pokiaľ by bol v prípravnom konaní podrobnejšie vypočutý ohľadom konkrétnejšieho času začatia požívania alkoholu v predchádzajúcom dni, resp. ohľadom, pokiaľ to nevedel presne, minimálne požitého množstva toho - ktorého alkoholu, resp. pokiaľ by v prípravnom konaní bolo vykonané i prípadné dokazovanie vo vzťahu k tomu v akej miere bol ovplyvnený alkoholom už na samotnom začiatku vedenia vozidla v dotknutý deň - už len vzhľadom na vzdialenosť Zázrivej od Ľubotína a čas potrebnej jazdy medzi uvedenými miestami).

Pri rozhodovaní o druhu a výške trestu, a súvisiacom hodnotení osoby páchatela vo všeobecnosti, nemožno opomenúť ani predchádzajúce trestné konania vedené voči obžalovanému a ich výsledok, a to aj hoci podľa príslušných zákonných ustanovení bolo to-ktoré odsúdenie z minulosti zahladené, nezahladzuje sa však nikdy samotná skutočnosť, ako je tomu aj v prípade obžalovaného, že sa už dopustil takých konaní, ktoré boli trestnými činmi. V danom prípade preto súd nemôže pri ukladaní trestu a posudzovaní osoby obžalovaného opomenúť, že obžalovaný už aj v minulosti sa dopustil konaní, a to úmyselných, ktoré boli trestnými činmi, pričom v jednom prípade išlo i trestnú činnosť totožného druhu, pre akú je v tu vedenom konaní stíhaný.

Konkrétne, vo veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/200/2009 bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 19.11.2009, právoplatným 19.11.2009, uznaný vinným zo spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 279 ods. 1 Tr. zák. - uložený mu bol trest odňatia slobody na 1 rok a 3 mesiace, jeho výkon mu bol podmienene odložený, určená mu bola skúšobná doba na 1 rok a 8 mesiacov, v ktorej sa osvedčil.

Vo veci Okresného súdu Michalovce sp. zn. 0T/11/2013 bol trestným rozkazom zo dňa 4.2.2013, právoplatným 4.2.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák. - uložený mu bol trest odňatia slobody na 5 mesiacov, jeho výkon bol podmienene odložený a určená bola skúšobná doba na 18 mesiacov, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na 30 mesiacov.

Výrok o treste vyššie uvedeného trestného rozkazu OS Michalovce sp. zn. 0T/11/2013 zo dňa 4.2.2013 bol následne zrušený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK - 2T/31/2013 zo dňa 17.12.2014, právoplatným 17.12.2014, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák., a ktorým rozsudkom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 8 mesiacov, jeho výkon mu bol podmienene odložený a určená mu bola skúšobná doba na 18 mesiacov, ďalej mu bol uložený peňažný trest 500,- eur (ktorý vykonal), trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 30 mesiacov. Odsúdenie je zahladené (podľa § 93 ods. 1 Tr. zák.).

Skutku, z ktorého spáchania bol obvinený uznaný vinným vyššie uvedeným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sa obvinený (vychádzajúc zo skutkovej vety rozsudku) sa síce dopustil ešte 31.10.2007, avšak skutku, za ktorý bol odsúdený vo veci OS Michalovce sp. zn. 0T/11/2013 dňa 2.2.2013, pričom od samotných oboch uvedených odsúdení (navyše s ohľadom na to, že skutok, za ktorý bol odsúdený vo veci OS Michalovce 0T/2642021 spáchal 17.11.2021) neuplynula tak dlhá doba, aby bolo možné na tieto skutočnosti v ich podstate, odhliadnuc od zahladení odsúdení ako takých, teda v tom smere, že už sa dopustil obžalovaný konaní, ktoré boli trestnými činmi, neprihliadať pre účel priznania obžalovanému v tu vedenej veci poľahčujúcej okolnosti, že viedol pred spáchaním činu riadny život.

Navyše v tomto smere, ale aj vo vzťahu k celkovému hodnoteniu osoby obžalovaného v súvislosti s rozhodovaním o druhu a výške trestu, nemožno opomíňať ani ďalšie skutočnosti týkajúce sa celkového doterajšieho vedenia života obžalovaným a plnenia a rešpektovania povinností uložených mu ako členovi spoločnosti nielen predpismi trestného práva, ale aj v iných oblastiach spoločenského života.

Tu treba poukázať na to, že obžalovaný, ako vodič motorových vozidiel, má v evidenčnej karte viacero zaznamenaných postihov za priestupky na úseku cestnej premávky. V dňoch 12.5.2017, 18.10.2011 a 14.3.2011 mu v blokových konaniach boli uložené pokuty za prekročenie povolenej rýchlosti jazdy; od dňa 3.12.2007 mu bol zadržaný vodičský preukaz rozhodnutím OR PZ v Michalovciach č. ORP-348/DI-V-2007 zo 7.12.2007, právoplatným 4.1.2008, kde je zaznamenané porušenie ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c/ v tom čase účinného zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, so záznamom o odmietnutí podrobeniu sa vyšetrenia; ďalej dňa 11.8.2004 porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Z.z. (odmietnutie vyšetrenia) a § 4 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Z.z. (s následkom v podobe dopravnej nehody), kde mu okrem peňažnej pokuty bol uložený zákaz činnosti od 4.10.2004 do 4.12.2005 rozhodnutím č. ORP-P-142/DI-3-2004 zo 4.10.2004, právoplatným 4.10.2004; dňa 6.1.2006 porušil povinnosti z ustanovení § 3 ods. 2 písm. c/, § 4 ods. 2 písm. b/ a § 16 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z., pričom opäť je poznamenané aj odmietnutie vyšetrenia a aj následok v podobe dopravnej nehody - uložený mu bol Dopravným inšpektorátom Sobrance zákaz činnosti od 9.3.2006 do 9.5.2007 rozhodnutím č. ORP-P-28/DI-3-2006 z 9.3.2006, právoplatným 9.3.2006. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov je tiež zaznamenaný jeho postih v blokovom konaní pokutou uloženou mu mestskou políciou v Košiciach za skutok z 26.1.2018 - nerešpektovanie dopravného značenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že u obžalovaného nemožno prijať záver o tom, že by v prípade tu spáchaného skutku išlo iba o výnimočný excés v jeho správaní, teda že inak vedie riadny život, nakoľko nielen že vo viacerých prípadoch už aj v minulosti bol postihnutý v priestupkových konaniach, a to vždy práve na úseku cestnej premávky za porušenie povinností uložených mu právnymi predpismi v súvislosti s vedením motorového vozidla, pričom išlo podľa súdu v zásade vždy o porušenia povinností dôležitých (či už čo sa týka dodržiavania rýchlosti jazdy, či už povinností, v dôsledku porušenia ktorých boli zaznamenané dopravné nehody) a hlavne o postihnutia aj za opakované konania druhovo obdobného skutku, pre ktorý je v tu vedenej veci obžalovaný v súčasnosti trestne stíhaný, ale preukázateľne sa už opakovane dopustil aj trestnej činnosti, pričom je zrejmé, že v minulosti mu uložené podmienkové tresty odňatia slobody, ako aj trest zákazu činnosti a peňažný trest, nemali náležitý výchovný účinok v tom smere, aby k ďalšiemu páchaniu trestnej činnosti zo strany obžalovaného už nedochádzalo, práve naopak - obžalovaný nielen že 17.11.2021 spáchal opäť úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený vo veci OS Michalovce 0T/264/2021 (a treba zdôrazniť, že rovnakého druhu ako bola trestná činnosť, z ktorej spáchania bol uznaný vinným v konaniach OS Michalovce sp. zn. 3T/200/2009 a ŠTS v Pezinku sp. zn. PK - 2T/31/2013), ale opäť, napriek vo veci OS Michalovce sp. zn. 0T/264/2021 zase mu danej možnosti preukázať úprimnú snahu po náprave, úprimné odhodlanie do budúcnosti sa trestnej činnosti nedopúšťať, napriek hrozbe možného výkonu trestu uloženého mu trestným rozkazom OS Michalovce sp. zn. 0T/264/2021 z 18.11.2021, sa dopustil ani nie po dvoch mesiacoch od začiatku plynutia tam uloženej 4-ročnej skúšobnej doby opäť úmyselnej trestnej činnosti - spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák..

Vyššie uvedené skutočnosti vyznievajú vo vzťahu k osobe obžalovaného o to závažnejšie, že naproti tomu, podľa správy z miesta jeho bydliska, je v obci Koromľa považovaný za slušného občana a nebol prejednávaný žiadnou komisiou. Teda vo svojom bydlisku, v bezprostrednom okolí v ktorom žije, je schopný sa správať riadne, avšak v celkovom meradle z hľadiska štátom a celou spoločnosťou na neho kladených požiadaviek je obžalovaný vzhľadom na vyššie uvedené zistené skutočnosti viac než náchylný ich vedome porušovať.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, vyhodnotiac ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k názoru, že za spáchaný trestný čin, z ktorého spáchania obžalovaného týmto rozsudkom uznal vinným, je potrebné vzhľadom na osobu obžalovaného, povahu, okolnosti, spôsob a pohnútku spáchanej činnosti uložiť obžalovanému za účelom zabezpečenia náležitého dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., osobitne tak z hľadiska individuálnej, ale nemenej aj generálnej prevencie, trest odňatia slobody, ktorý obžalovanému uložil, majú u obžalovaného za danú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. (vychádzajúc čo sa týka zistenia jej danosti komplexne z celkových jeho vyjadrení pri výsluchu v prípravnom konaní, zápisnica o ktorom bola v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní čítaná) a zistiť pritažujúcu okolnosť na strane obžalovaného podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (konkrétne spočívajúcu v odsúdení vo veci OS Michalovce vo veci sp. zn. 0T/264/2021), na sedem mesiacov, ktorú výmeru uvedeného trestu súd vzhľadom na všetky dokazované zistené a hodnotené skutočnosti považuje za primeranú.

Zároveň súd vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., skutočnosť, že obžalovaného odsudzuje za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (konkrétne vo veci OS Michalovce OT/264/2021 - zohľadnenie skutočnosti spáchania úmyselného trestného činu pre účel aplikácie postupu podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., teda nemožnosť podmieneného odkladu výkonu ďalšieho trestu odňatia slobody nie je možné vylúčiť s poukazom na to, že samotné uvedené predchádzajúce odsúdenie sa vyhodnocuje aj ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. pri ukladaní dotknutého trestu) nemohol výkon tohto uloženého trestu v tu vedenej veci podmienne odložiť a zároveň obžalovaného na jeho výkon, vzhľadom na naplnenie podmienok na strane obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Už v tejto súvislosti je treba poukázať na to, že za tu zisteného skutkového stavu a všetkých skutočností rozhodných pre rozhodnutie o druhu a výške trestu, na základe čoho bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody, bolo vylúčené prijať obcou Koromľa ponúknuté prevzatie záruky za nápravu obžalovaného a upustiť od jeho potrestania, resp. trest odňatia slobody obžalovanému uložiť ako podmiennečný (teda podmiennečne odložiť jeho výkon).

Celkovo v tejto veci neboli súdom zistené podmienky pre možnosť upustenia od potrestania obžalovaného podľa § 40 ods. 1 Tr. zák., keďže už s ohľadom na povahu spáchaného prečinu a vyššie podrobne popísaný doterajší spôsob života obžalovaného, ako aj s ohľadom na to, že obžalovaný sa ani nedostavil na hlavné pojednávanie (bol na každý termín riadne a dostatočne včas predvolaný, aj tak nevykonal opatrenia aby sa ho zúčastnil) vylučuje aby bolo možné vôbec nejako uvažovať o tom, že samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu (§ 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.).

Rovnako tak súd nevyhodnotil za dôvodnú možnosť prijať ponúknutú záruku obce Koromľa za nápravu obžalovaného a postupovať či už podľa § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ako ani podľa § 40 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v prípade obžalovaného.

Pre úplnosť, čo sa týka samotnej, prostredníctvom obhajcu obžalovaného predloženej, ponúknutej záruky obce Koromľa za nápravu obžalovaného, obžalovaný podľa údajov z Registra obyvateľov, má trvalé bydlisko, žije v uvedenej obci od 22.11.2010 a napriek tomu, vzhľadom na jeho nielen trestnú ale aj priestupkovú minulosť, nepochybne obec nemala doposiaľ žiaden relevantný výchovný vplyv na obžalovaného, pričom podľa súdu vzhľadom na celkovú osobu obžalovaného, povahu spáchanej trestnej činnosti, okolnosti, spôsob je spáchania, obcou uvádzané prostriedky nemožno považovať za dostatočné na dosiahnutie jeho nápravy. Zároveň má súd viac než dôvodné pochybnosti o tom v akej intenzite by bolo možné ich obcou využívať, a to už vzhľadom na dlhodobé pracovné pôsobenie obžalovaného v zahraničí, ktoré mu - naproti obcou uvádzaným skutočnostiam, ani v jednom nariadenom termíne nedovolilo sa dostaviť na hlavné pojednávanie a teda aj v skutočnosti v akej miere sa podieľa obžalovaný na obcou v dotknutom podaní popisovaných aktivitách, kde osobitne na pomoci osobám utekajúci z Ukrajiny sa má dokonca podľa obce podieľať zásadne. Z pohľadu súdu ide zo strany obce, ktorá nepochybne, keďže v trestných konaniach sa vždy žiadajú správy a charakteristiky stíhanej osoby z miesta jej bydliska, musí mať určitú vedomosť o závadnom správaní obžalovaného, o chvályhodný pokus o pomocnú ruku, avšak vzhľadom na všetky vyššie zistené skutočnosti ho súd nemôže hodnotiť inak ako oneskorený a nedôvodný.

Navyše, samotný výchovný vplyv obce je podľa súdu vylúčený už v príslušnom podaní obsiahnutým, zrejme bez podrobnej vedomosti o všetkých ostatných súvisiacich skutočnostiach, ale i tak nanajvýš nevhodným a nezodpovedným bagatelizovaním trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil - viď, vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti nehodnotiteľné inak ako doslova nezodpovedné až drzé, tvrdenia typu „máme za to, že závažnosť jeho skutku je nepatrná a nejde o žiaden ťažký zločin“. Áno, podľa zákonom upravených kritérií nejde v danom prípade o zločin, ide o prečin, ale aby niekto, kto na jednej strane ponúka záruku za nápravu páchatel'a trestnej činnosti zároveň bagatelizoval takýmto spôsobom tu spáchaný trestný čin, jeho závažnosť, ním vyvolané ohrozenie záujmov zákonom chránených, a za určitých okolností v dôsledku takého trestného konania hroziacu možnosť vzniku následkov, ktoré si radšej ani neradno predstavovať, už samo osebe značí, že od takého subjektu relevantný výchovný vplyv na páchatel'a trestnej činnosti, a toľž jeho dosiahnutie, nemožno očakávať.

V súvislosti s uložením trestu odňatia slobody treba doplniť pre úplnosť, vzhľadom na názor obhajoby v záverečnej reči o primeranosti a dostatočnosti prísneho peňažného trestu, očakávanie premeny trestu uloženého vo veci OS Michalovce sp. zn. prípadné uloženie trestu domáceho väzenia a súvisiaci všeobecný poukaz obhajcu v záverečnej reči na dôvody uvedené v tejto veci písomne podanom odpore proti pôvodne vydanému trestnému rozkazu, súd poznamenáva, že s ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a zistené skutočnosti v rámci dokazovania nepovažuje ani uloženie trestu peňažného, ani uloženie trestu domáceho väzenia v danom prípade, hoci aj ich uloženie popri sebe, za dostatočné na dosiahnutie účelu trestu.

Pre uloženie peňažného trestu (rozumej za podmienky, že nebude ako obhajoba žiada uložený trest odňatia slobody) súd v tomto prípade, vzhľadom na všetky dokazovaním zistené skutočnosti a hore podrobne už popísané dôvody uloženia trestu odňatia slobody, nepovažuje za možné a dostatočné postupovať podľa § 56 ods. 2 Tr. zák..

Zároveň však treba poznamenať, že obžalovanému ani popri uloženom treste odňatia slobody peňažný trest súd neuložil - súd tu postupoval s ohľadom na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., teda aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby. Keďže bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon nemôže byť podmienene odložený, jeho výkon (v prípade právoplatnosti tohto rozhodnutia) bude znamenať určitý výpadok príjmov domácnosti obžalovaného, ktorý je podľa zistení z čítanej zápisnice o jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní nemajetný. I keď v prípravnom konaní uvádzal čistý mesačný príjem 2.000,- eur, tento však nezodpovedá údajom zisteným z lustrácie jeho osoby v systéme sociálnej poisťovne (viď tam uvedené vymeriavacie základy obžalovaného za mesiace máj 2021 až apríl 2022), a to až ako tak na v čase hlavného pojednávania dostupné údaje o vymeriavacích základoch obžalovaného za mesiace máj až júl 2022. Zároveň i keď obžalovaný je podľa výsledkov dokazovania otcom jedného už plnoletého dieťaťa, pričom manželka obžalovaného podľa lustrácie jej osoby v Sociálnej poisťovni pracuje (a to popri práci zamestnanca v zásade v neziskovej organizácii ReSocia, n.o. v určitých obdobiach aj u iných subjektov na základe obdobných pracovných vzťahov), pričom podrobne majetkové, výdavkové a obdobné pomery obžalovaného (ktorý sa na hlavné pojednávanie nedostavil) neboli v prípravnom konaní zistené, nepovažoval súd za dôvodné za takej situácie popri treste odňatia slobody, uložiť obžalovanému i peňažný trest (vzhľadom na § 34 ods. 3 Tr. zák.).

Čo sa týka trestu domáceho väzenia, súd uvedený druh trestu u obžalovaného na základe vyššie zistených skutočností taktiež nevyhodnotil ako dostatočný na dosiahnutie zákonom požadovaného účelu trestu v tejto veci - teda súd primárne nepovažuje v danom prípade na jeho uloženie za splnené podmienky podľa § 53 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (teda aby bolo postačujúce uložiť tento druh trestu vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu, osobu a pomery obžalovaného). Zároveň pre jeho uloženie nebolo nijako preukázané, a v rámci dokazovania ani v tomto smere navrhnuté dokazovanie, o splnení podmienok výkonu kontroly technickými prostriedkami (§ 53 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.) a tiež samotný obžalovaný, ktorý opakovane sa na hlavné pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že tento druh trestu navrhoval už aj v písomne podanom odpore proti trestnému rozkazu, v celom konaní nepredložil žiaden písomný sľub potrebný pre uloženie takého druhu trestu v zmysle § 53 ods. 1 písm. b/ Tr. zák..

Súd uložený trest odňatia slobody, na základe všetkých skutočností a dôvodov, ktoré súd k jeho uloženiu v tejto veci viedli, nijako nepovažuje za nehumánny, či neprimeraný (to už len na margo obsahu obžalovaným v tejto veci prostredníctvom obhajcu písomne podaného odporu proti pôvodne tu vydanému trestnému rozkazu, na obsah ktorého odporu obhajca odkázal v záverečnej reči).

Zároveň v danom prípade pre naplnenie účelu trestu, vzhľadom na druh trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil a pri výkone akej činnosti spáchal trestný čin, za ktorý ho súd uznal vinným, súd uložil obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, teda v hornej polovici v § 61 ods. 2 Tr. zák. uvedenej trestnej sadzby u tohto druhu trestu, pretože dokazovaním je preukázané, viď obsah trestného rozkazu OS Michalovce sp. zn. OT/11/2013 zo dňa 4.2.2013, právoplatného 4.2.2013, že obžalovaný bol už za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. (konkrétne podľa § 289 ods. 2 Tr. zák.), ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, pričom v tejto súvislosti treba vzhľadom na výsledky dokazovania (zahľadenie uvedeného odsúdenia, ako aj zahľadenie odsúdenia obžalovaného

vo veci ŠTS v Pezinku sp. zn. PK - 2T/31/2013, kde mu trest zákazu činnosti bol uložený v rámci tam ukladaného súhrnného trestu) uviesť, že v zmysle § 61 ods. 7 Tr. zák. na ukládanie trestu zákazu činnosti podľa odseku 3 Tr. zák. nemá vplyv zahľadanie dotknutého predchádzajúceho odsúdenia.

V danom prípade, čo sa týka ukládania trestu zákazu činnosti, pre riadne dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., súd so zohľadnením aj dĺžky a spôsobu výkonu zároveň uloženého trestu odňatia slobody, vyhodnotil za dostatočné a primerané uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 70 mesiacov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.